

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **F. K.**, zastoupeným JUDr. Ludmilou Krejčí, advokátkou, se sídlem AK Brno, Starobrněnská 13, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, za účasti osoby zúčastněné na řízení 1) **obce Moravany**, se sídlem Moravany, Střední 28, osoby zúčastněné na řízení 2) **Zemědělské vodohospodářské správy, Oblast povodí Moravy a Dyje**, se sídlem Brno, Hlinky 60, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, ze dne 19. 5. 2009, sp. zn. S-JMK 43506/2009 OŽP-Ja, č. j. JMK 43506/2009, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku ve výši 8.150,- Kč k rukám JUDr. Ludmily Krejčí, advokátky, se sídlem AK Brno, Starobrněnská 13, do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

- III. Osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal vydání rozsudku, kterým by soud zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, (dále jen „žalovaný“) ze dne 19. 5. 2009, sp. zn. S-JMK 43506/2009 OŽP-Ja, č. j. JMK 43506/2009, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně jej zavázal k povinnosti nahradit žalobci nákladu nákladů řízení. Žalobu odůvodnil tím, že Městský úřad Šlapanice, odbor životního prostředí, (dále jen „správní orgán 1. stupně“) ve správním řízení pochybil, neboť porušil ustanovení § 28 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, který stanoví, že za účastníka řízení bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení. Žalobce měl být účastníkem předmětného správního řízení z titulu vlastnictví k pozemku par. č. 453 v k. ú. Moravany u Brna, který bezprostředně sousedí s pozemky par. č. 457/3, 457/4 a parč. č. 1413, na nichž byla povolena předmětná stavba. Postupem správního orgánu 1. stupně a žalovaného byl žalobce zkrácen na právech, která mu příslušela takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Tím, že žalobce nebyl přizván jako účastník řízení neměl možnost se účinně bránit, zejména proto, že nebyl správním orgánem informován o postupu v řízení, nebyl přizván k ústnímu jednání a nebylo mu přiznáno právo podávat námitky, odvolání a další opravné prostředky. Dále namítl, že tvrzení žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí o opožděnosti a nepřipustnosti odvolání považuje za liché a účelové. Žalovaný v tomto rozhodnutí pochybil nejen procesně, ale i odůvodnění je nelogické a nesmyslné.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě uvedl, že žalobu považuje za nedůvodnou a navrhl, aby byla soudem zamítnuta. V podrobnostech argumentačně odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a obsah předloženého správního spisu.

Osoba zúčastněná na řízení 1) ve svém písemném vyjádření uvedla, že vodní dílo – poldr byl postaven na obecním pozemku obce Moravany ve veřejném zájmu z důvodu opakujících se záplav. Na výstavbu poldru čerpala obec dotace z fondu ERDF ve výši 6.270.000,- Kč a 783.000,- Kč. Aby byl ochráněn sousední pozemek ve vlastnictví žalobce, byla v rámci stavby vybudována betonová zeď v celkové částce 1.078.871,- Kč. Vedení obce také jednalo s žalobcem o směně jeho pozemku, na což žalobce nepřistoupil. Obec Moravany má za to, že zrušením dotčeného rozhodnutí budou významným způsobem dotčena její práva.

Osoba zúčastněná na řízení 2) ve svém písemném vyjádření uvedla, že výstavbou suché nádrže (poldru) došlo k ovlivnění vodních poměrů na Moravském potoce, především byly redukovány mimořádně vysoké průtoky – povodňové stavy.

Naopak pokud by v důsledku zrušení již vydaných rozhodnutí došlo k odstranění suché nádrže, mohlo by to negativně ovlivnit povodňovou situaci v obci Moravany a na Moravském potoce. Zemědělská vodohospodářská správa, Oblast povodí Moravy a Dyje, má na realizaci projektu suché nádrže jednoznačný zájem, neboť povodňové stavy způsobují zpravidla hmotné škody i správci toku a ve smyslu vodního zákona vzniká správci toku v důsledku povodňových stavů řada povinností nad rámec běžných činností.

Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným vyplynuly následující, ve věci relevantní skutečnosti.

K žádosti osoby zúčastněné na řízení 1) vydal správní orgán 1. stupně dne 20. 1. 2004 rozhodnutí č. j. ŽP 3001/2003-Šr, kdy výrokem I. vydal povolení podle ustanovení § 8 odst. a) písm. 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) k nakládání s povrchovými vodami – k jejich vzdouvání a akumulaci na drobném vodním toku – Moravský potok, v ř.km 2,50, v kraji Jihomoravském, okrese Brno – venkov, obci Moravany, katastrálním území Moravany u Brna, č.h.p. 4-15-03-001, HGR 224, s blíže specifikovaným rozsahem a dobou povolení. Výrokem II. vydal stavební povolení podle ustanovení § 15 odst. 1 a § 55 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) a ustanovení § 66 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) k provedení stavby vodního díla „Moravany – suchý poldr“, v kraji Jihomoravském, okrese Brno – venkov, obci Moravany, katastrálním území Moravany u Brna, na pozemcích p. č. 1412/1, 457/3, 457/4, PK 1183, PK 1413, drobný vodní tok Moravský potok, v ř.km 2,50, č.h.p. 4-15-03-001, HGR 224, s blíže specifikovanými údaji. Výrokem III. vyhověl podle ustanovení § 61 odst. 5 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) zařazení stavby vodního díla „MORAVANY – SUCHÝ POLDR“ do kategorie IV. v rozsahu podle ustanovení § 5 vyhlášky č. 471/2001 Sb., o technicko-bezpečnostním dohledu nad vodními díly za blíže specifikovaných podmínek. Toto rozhodnutí bylo osobě zúčastněné na řízení 1) doručeno dne 26. 1. 2004, účastníku řízení společnosti JK MAHU Modřice dne 29. 1. 2004 a osobě zúčastněné na řízení 2) dne 26. 1. 2004.

Z úředního záznamu o poskytnutí informace ze dne 26. 7. 2006 je zřejmé, že žalobci bylo na základě jeho ústní žádosti umožněno nahlížet do správního spisu.

V protokolu ze státního stavebního dohledu ve věci pozastavení stavby „Moravany – suchý poldr“ sepsaného správním orgánem 1. stupně dne 16. 11. 2006, sp. zn. OŽP/62809-06/14176-2006/SKR, je podchycena námitka žalobce, že nebyl účastníkem řízení. V závěru tohoto protokolu je uvedeno, že pozemek žalobce parc. č. 453 v k. ú. Moravany u Brna je dotčen užíváním stavby, z tohoto důvodu je nutné situaci řešit.

Písemným podáním ze dne 12. 5. 2008 požádal žalobce prostřednictvím své právní zástupkyně o doručení rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ze dne 20. 1. 2004, č. j. ŽP 3001/2003-Šr.

K této žádosti správní orgán 1. stupně sdělil právní zástupkyni žalobce dne 13. 5. 2008, č. j. OŽP/26246-08/5135-2008/SKR, že rozhodnutí ze dne 20. 1. 2004, č. j. ŽP 3001/2003-Šr, již nabylo právní moci, proto jej nelze řádným doručit žalobci.

Odvoláním ze dne 21. 10. 2008, doručeným správnímu orgánu 1. stupně dne 24. 10. 2008, žalobce navrhl, aby rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ze dne 20. 1. 2004, č. j. ŽP 3001/2003-Šr, bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k novému rozhodnutí a projednání.

O tomto odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 1. 2009, sp. zn. S-JMK 139902/2008 OŽP-Bu, č. j. JMK 139902/2008, tak, že odvolání podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu zamítl. Současně správnímu orgánu 1. stupně bylo uloženo, aby své prvostupňové rozhodnutí doručil i žalobci, k čemuž dle vrácené doručky došlo dne 18. 2. 2009.

Odvoláním ze dne 2. 3. 2009, doručeným správnímu orgánu 1. stupně dne 3. 3. 2009, žalobce opakovaně navrhl, aby rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ze dne 20. 1. 2004, č. j. ŽP 3001/2003-Šr, bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k novému rozhodnutí a projednání.

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 19. 5. 2009, sp. zn. S-JMK 43506/2009 OŽP-Ja, č. j. JMK 43506/2009, žalovaný podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu odvolání žalobce zamítl jako nepřipustné a opožděné. V odůvodnění zdůraznil, že napadené prvostupňové rozhodnutí i když obsahuje několik výroků, je napadáno vždy jako jeden celek, přičemž žalobce již jednou odvolání proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ze dne 20. 1. 2004, č. j. ŽP 3001/2003-Šr, podal a o tomto rozhodnutí bylo pravomocně rozhodnuto – rozhodnutím ze dne 16. 1. 2009, sp. zn. S-JMK 139902/2008 OŽP-Bu, č. j. JMK 139902/2008, tak, že odvolání žalobce bylo podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto. Žalovaný zdůraznil, že proti jednomu rozhodnutí nelze podat odvolání dvakrát.

Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, vázán rozsahem a důvody, které žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., a to pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

K úvodní námitce žalobce týkající se jeho účastenství ve správním řízení soud zdůrazňuje, že správní soudnictví je založeno na dominanci kasačního principu, podle

něhož soudy ve správním soudnictví, mohou buď žalobu jako nedůvodnou zamítnout nebo, jsou-li pro to splněny zákonné předpoklady a důvody, žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení. Pokud by soudy ve správním soudnictví svými rozsudky rozhodovaly o tom, že daný právní subjekt je či není účastníkem správního řízení, lhotejno přitom kterého druhu nebo by přímo rozhodovaly o právech nebo povinnostech účastníků správního řízení, šlo by o významný zásah do dělby veřejné moci mezi orgány moci soudní a orgány moci výkonné, čímž by byla popřena vzájemná nezávislost jednotlivých složek veřejné moci, ale i jeden z principů demokratického právního státu podle čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 Ústavy ČR, stejně jako popření principů správního soudnictví v České republice. K tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2007, č. j. 3 As 74/2006 – 61, in: www.nssoud.cz.

Soud postupoval při posouzení námitky účastenství žalobce ve správním řízení zejména dle níže uvedených zákonných ustanovení:

Podle ustanovení § 179 odst. 2 správního řádu bylo-li *řízení pravomocně skončeno před účinností tohoto zákona*, postupuje se při přezkoumání řízení, obnově řízení, nebo vydávání nového rozhodnutí podle tohoto zákona, včetně lhůt, v nichž lze takové řízení zahájit.

Podle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci.

Podle ustanovení § 28 odst. 2 správního řádu jestliže osoba, o níž bylo usnesením rozhodnuto, že není účastníkem, podala proti tomuto usnesení odvolání, jemuž bylo vyhověno, a mezitím zmeškala úkon, který by jako účastník mohla učinit, je oprávněna tento úkon učinit do 15 dnů od oznámení rozhodnutí o odvolání; ustanovení § 41 odst. 6 věty druhé platí obdobně.

V první řadě je třeba uvést, že správní řád z roku 2004, který se na věc podpůrně aplikuje, je postaven na materiálním pojetí účastenství. Jestliže tedy ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu stanoví, že odvolání může podat účastník řízení, rozumí se jím i osoba, se kterou správní orgán jako s účastníkem nejednal, avšak z materiálního hlediska splňovala podmínky účastenství v řízení (viz Vedral, J. Správní řád. Komentář. Praha: BOVA POLYGON 2006, s. 220). Pro určení lhůty k podání odvolání se na opomenutého účastníka hledí jako na účastníka, kterému nebylo oznámeno správní rozhodnutí (§ 84 správního řádu). Pravomocné rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ze dne 20. 1. 2004, č. j. ŽP 3001/2003-Šr, vydané za účinnosti starého správního řádu, tj. zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), bylo žalobci doručeno dne 18. 2. 2009. Dne 2. 3. 2009 proti němu podává žalobce odvolání. V daném případě se okruh účastníků předmětného řízení odvíjel od

zákonného odkazu vodoprávního řízení na stavební řízení a stavebního řízení na správní řízení.

Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným je zřejmé, že žalobce své právo být účastníkem předmětného správního řízení uplatňoval, ovšem v průběhu správního řízení k jeho případnému účastenství nebylo přihlédnuto. V současné době v režimu nového správního řádu pak má žalobce právo na to, aby o jeho účastenství bylo rozhodnuto postupem podle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu, tedy usnesením, proti němuž připouští správní řád opravný prostředek. V této souvislosti si soud dovoluje poznamenat, že s argumentací žalovaného ve vztahu k účastenství žalobce v předmětném řízení, se soud principiálně ztotožňuje, avšak bude třeba, aby o jeho účastenství bylo rozhodnuto samostatným usnesením, proti němuž je přípustný opravný prostředek. Případné negativní rozhodnutí v tomto směru nemůže smyslu ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu vyvolat žádné právní účinky ve vztahu k prvostupňovému rozhodnutí, přičemž ostatní účastníci řízení o něm budou toliko vyrozuměni. I přesto je nutné ztotožnit se s námitkou žalobce týkající se nezákonnosti rozhodnutí žalovaného z důvodu porušení procesních pravidel. K tomu závěru srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 – 68, publikovaný pod 162/2004 Sb. NSS, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 2 As 12/2008 – 63, oba in: www.nssoud.cz).

Tvrzení žalobce o tom, že byl účastníkem správního řízení z titulu vlastnictví pozemku parc. č. 453 v k. ú. Moravany u Brna, tedy pozemku sousedícího k pozemkům, na nichž byla povolena předmětná stavba, bude třeba řádně posoudit a rozhodnout o něm samostatným usnesením, přičemž důkazní břemeno v tomto směru tížilo správní orgány. K tomu srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 10. 2001, sp. zn. I. ÚS 600/99, in: www.nalus.usoud.cz, podle něhož: „K tomu, aby měl určitý subjekt postavení účastníka řízení, postačí pouhý (hmotněprávní) předpoklad existence jeho práv, právem chráněných zájmů nebo povinností, o kterém bude teprve jednáno, nebo dokonce tvrzení, že na nich může být rozhodnutím přímo dotčen, a to do doby, než se prokáže opak.“

Soud se tedy ztotožnil s námitkou žalobce týkající se nezákonnosti rozhodnutí žalovaného z důvodu porušení procesních pravidel v předmětném řízení. V této souvislosti připomíná rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001 - 96, in: www.nssoud.cz, který vymezil institut nezákonnosti takto: „Nezákonným je rozhodnutí, které je v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem, a přitom ještě nejde o tak intenzivní rozpor, aby bylo možno usuzovat, že rozhodnutí neexistuje, tj. že je nicotné. Nezákonnost může být vyvolána buď chybnou aplikací hmotného práva (pak půjde o nezákonnost v tom smyslu, jak o ní hovoří § 76 odst. 1 s. ř. s.), nebo práva procesního. Procedurální pochybení mohou mít charakter nepřezkoumatelnosti rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nebo vad řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s.); tyto vady řízení jsou však v rámci soudního řízení relevantní pouze pokud jde o tzv. vady podstatné, tj. pokud porušení procesního práva mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.“

K další námitce žalobce pak soud považuje za nutné uvést, že správní rozhodnutí jako akt veřejné moci nemůže být napadáno „donekonečna“, a to ani tehdy, kdy vykazuje procesní chyby. Opak by znamenal ztrátu důvěryhodnosti těchto rozhodnutí jakožto celku a nejistotu v právním postavení účastníků i třetích osob. Ke smyslu a účelu lhůt v právu se rovněž vyjádřil Ústavní soud v nálezu ze dne 1. 4. 2003, sp. zn. II. ÚS 560/01, in: <http://nalus.usoud.cz>, v němž dovodil, že: „*Smyslem právního institutu lhůty je snížení entropie (neurčitosti) při uplatňování práv, resp. pravomocí, časové omezení stavu nejistoty v právních vztazích, urychlení procesu rozhodování s cílem reálného dosažení zamýšlených cílů. Normativní vymezení času pro uplatnění práv může přitom dopadat jak do oblasti hmotných, tak do oblasti procesních subjektivních práv.*“

Z obsahu správního spisu je však zřejmé, že k doručení rozhodnutí správního orgánu 1. stupně žalobci došlo až dne 18. 2. 2009, a to na základě výslovného pokynu žalovaného vyplývajícího z rozhodnutí o odvolání ze dne 16. 1. 2009, sp. zn. S-JMK 139902/2008 OŽP-Bu, č. j. JMK 139902/2008. Nelze tedy v tomto smyslu fakticky hovořit o tom, že by odvolání žalobce bylo podáno opožděně. Lze však polemizovat o tom, kdy žalobce získal vědomost o obsahu prvostupňového rozhodnutí, neboť z obsahu správního spisu je zřejmé, že dne 26. 7. 2006, kdy mu bylo na základě jeho ústní žádosti umožněno nahlížet do správního spisu, se s prvostupňovým rozhodnutím fakticky seznámil a tímto dnem tedy získal subjektivní vědomost o existenci prvostupňového rozhodnutí, a od tohoto dne se počala v daném případě odvíjet lhůta, kdy mohl správní orgán 1. stupně požádat o řádné doručení uvedeného rozhodnutí a následně proti němu podat odvolání. Podpůrně lze odkázat i na zásadu bdělosti, dle níž má každý aktivně střežit svá práva. K související otázce nepřipustnosti žalobcova odvolání si pak soud dovolí argumentačně odkázat na způsob vypořádání předchozí žalobní námitky, neboť je zcela v kompetenci správních orgánů posoudit a rozhodnout, zda žalobce byl či nebyl účastníkem předmětného řízení a poté zaujmout stanovisko k přípustnosti či nepřipustnosti odvolání žalobce. Uvedené rozhodnutí není soud oprávněn jakkoli předjímat.

S přihlédnutím k výše uvedené argumentaci soudu nezbylo, než žalobou napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost a pro předchozí vady řízení bez jednání v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušit. Podmínky ke zrušení rozhodnutí správního orgánu 1. stupně shledány nebyly, neboť výsledek rozhodnutí o účastenství žalobce v této fázi řízení předjímat nelze. K tomuto závěru srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2009, č. j. 1 Aps 2/2008 - 76, in: www.nssoud.cz. V dalším řízení bude třeba, aby žalovaný zavázal správní orgán 1. stupně k vydání rozhodnutí o účastenství žalobce v předmětném řízení tak, aby bylo postaveno najisto, zda tímto účastníkem byl či nebyl, přičemž žalovaný je v souladu s ustanovením § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před

soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Náklady ve věci úspěšného žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč, z odměny za právní zastoupení advokátkou, a to podle sazby vyplývající z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif – dále jen „AT“) ve výši 2.100,- Kč za jeden úkon právní služby, a to za tyto úkony právní služby: 1. převzetí a příprava zastoupení ze dne 8. 7. 2009, 2. písemné podání soudu ze dne 8. 7. 2009, 3. písemné podání soudu ze dne 7. 10. 2009 - ve výši ½ v souladu s ustanovením § 11 odst. 2, 3 AT (k tomuto srov. rozsudek VS v Praze ze dne 30. 1. 1998, sp. zn. 6 A 205/95, in: SJS 531/1999), ze 3 náhrad hotových výdajů po 300,- Kč v souladu s ustanovením § 13 odst. 1, 3 AT. Celkem se jedná o částku ve výši 8.150,- Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit přímo k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Ludmily Krejčí, advokátky, se sídlem AK Brno, Starobrněnská 13. Ke splnění této povinnosti pak soud stanovil lhůtu 30-ti dnů od právní moci rozsudku, neboť tuto považuje za přiměřenou.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 věta první s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z obsahu soudního spisu je zřejmé, že soud osobám zúčastněným na řízení 1) a 2) neuložil žádnou povinnost, která by byla spojena s finančními náklady a tudíž bylo rozhodnuto tak, že osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Brně a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 16. února 2011

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu